

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ZAŘÍ 2018*** ROČNÍK XIX.*** ČÍSLO 9

Cítát inspirující:

Literatura, ta opravdová, se odehrává v tichém koutu hlavy, a v povyku dnešního světa se pro stydlivou slovenskou literaturu tichý kout v cizí hlavě sotva najde. Pavel Vilikovský

Václav Teslík NAD DOPISY

V plen suchopáru padlo srdce,
v zem prašnou (krví step).
Větríky zkřehlé v stéblech slabých
probouzí chvění. - Neb

Zde zvadlé stíny listů visí
jak víčka (zvadlých žen)
očí skloněných nad dopisy
- již suchopárných jmen.

KDO TO TO MÁ ČÍST?

Nezúčastnil jsem se slavnostního vyhlášení výsledků Literární Vysočiny. Diplom a ocenění ochotně převzal a poslal Roman Elnér, autor úspěšný z naší Řehečské slepice, ale i dalších soutěží. K průběhu soutěže mi napsal mail a tam mimo jiné uvedl, že pořadatelé říkali, aby si všichni autoři vážili toho, že soutěžní práce četlo deset porotců. To se někdy nepoštěstí ani autorům, o kterých se píše v literárních časopisech.

A jsme u jádra věci. Nikde se třeba nedozvíte, v jakých nákladech vycházejí sbírky poezie. Proč? Ono dneska náklad již 200 výtisků je prakticky neprodejný. Většina nákladu u známých jmen zřejmě skončí v knihovnách, někdy vidím v levných knihách sbírky těchto autorů. Nakonec za 30 korun bych si třeba i tu sbírku koupil, ale za 180 nebo 200 korun? A to si o sobě troufám tvrdit, že jsem příznivec poezie. Navíc řadu sbírek, pokud je k mání v knihovně, přečtu a u současných autorů si ani nic moc nevyberu. Prostě mě neosloví. Nevím, možná je chyba ve mně. Jen si pak říkám, koho ty sbírky poezie oslovují? Vědce? Badatele? Nevím. Kdo to má číst?

A přitom se v literárních časopisech pějí chvály. Nebo někdo hází perly sviním? My nevděční čtenáři si nevážíme tahových skvostů? Nebo to nejsou skvosty? Myslím si, že to rozhodne především čas.

Udělal jsem zajímavý pokus, když jsem po letošní Šrámkově Sobotce říkal svým známým jména současných českých básníků. Těch, kteří na různých čteních a literárních časopisech dominují, takže bych předpokládal, že se o nich aspoň trochu ví. Řeknu vám, že neznali nikoho. A tak mě napadlo, v jakém nákladu vychází například takový TVAR či PSÍ VÍNO? A existovaly by tyto časopisy, kdyby nedostávaly dotace od ministerstva kultury? Kolik lidí je opravu čte?

Není něco špatně ve státě dánském?

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Josefu Jindrovi byla udělena Cena města Sobotky za dlouholetou kulturní činnost, literaturu a žurnalistiku. Ceny byly udělovány u příležitosti 520. výročí prohlášení Sobotky městem v sobotu 25.srpna 2018.

- V knize Karla Sýse „Bordel na kvadrát“ (vydalo nakladatelství Futura, 2017) najdete na straně 180 přetisk rozhovoru, který vedl Václav Franc s Karlem Sýsem „Básníci a zamilovaní chodí pod chodníkem.“

- V sobotu 8.září 2018 bude ve 22 hod. Na stanici Český rozhlas Dvojka vysílána dramatizace povídky Emira Kusturici "To máš tak, však uvidíš" v překladu Dragy Zlatníkové. Václav

ČAJ č. 144 – JAROSLAVA PECHOVÁ

Máme za sebou prázdniny a zářijový ČAJ nám přináší další bohatou nadílku. Hostem je Jaroslava Pechová, spisovatelka, básnířka, publicistka, fotografka, která získala ocenění na letošním ročníku Řehečské slepice. Její tvorbu nám představuje trojice povídek „Jisté riziko“, „Pohled z mamuta“ a „Vila ujezera.“ Doufám, že Vás její prózy zaujmou, jako zaujaly mě.

Rozhovor poskytl člen rady Obce spisovatelů, ale především mediálně známý lékař, gynekolog Radim Uzel. Jeho profese jej provází na každém kroku, jak přiznal v rozhovoru: „Vždycky potkám někoho, kdo se ke mně přihlásí, že jsem ho vlastníma rukama přivedl na svět!“ O jeho knize „Můj dědeček MUDr.Karel Uzel“ jsem si dovolil napsat malé povídání.

Protože v Jičíně slavíme další ročník festivalu „Jičín – město pohádky,“ přibalil jsem jednu knihu pro děti. Měl jsem tu čest, že jsem ji letos společně křtil na Řehečské slepici. Napsal ji Jiří Šandera a přináší osudy dvou skřítků. „Povedená dvojka Bambalanda a Štrutalanda“ dětem nabídne řadu zajímavých příběhů.

Regionální tvorbu prezentuje nová sbírka soboteckého básníka Josefa Jindry „Kudy kam.“ Recenzi o ní napsala Ilona Pluhařová. Přinášíme z ní ukázky, stejně jako na titulní straně zářijového ČAJe

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Jan FLAŠKA - ZA KAŽDOU CENU

Motto, 2018

Přiznám se, že jsem přečetl řadu knih fejetonů. Řada z nich obsahuje pár opravdu zajímavých a vtipných pojednání, ale ostatní fejetony jsou buď bez nápadu, nebo jsem podobné kdesi četl. O to víc mě příjemně překvapila kniha Jana Flašky (*1976) „Za každou cenu.“

Nejen že mě autor inspiroval nebo několikrát promluvil z duše, například při fejetonu, kde řeší, proč zhasne světlo v tu nejméně vhodnou dobu, když stojíte u pisoáru či jak si člověk plete pravou a levou ruku (viz str. 86). Já si totiž jako zubař levou a pravou stranu, vzhledem k pohledu na pacienta, docela pletu. Nakonec jsem se kvůli tomu málem neoženil, protože při cestě na svatbu, jsem špatně instruoval řidiče vozu, který místo doleva odbočil doprava. Budoucí tchyně mi potom před obřadní síní vmetla, že jsem chtěl na poslední chvíli pláchnout, což nebyla pravda.

Ale pojďme ke knize Jana Flašky. Autor nám literátům třeba poradí, jak psát o sexu (viz Důležitost pohlavního života pro film a literaturu), jak používat správně manuál, jak se vypořádat s reklamou, politikou, stresem, módou, jídlem či vínem. Tady se zastavím u rozdělení vín, na tři typy, viz str. 71: „Hnusná“ vína vyrábějí vinaři macerací hlíny a kamínků v okruhu 500 metrů okolo vinohradu a stáčením do pětilitrových demižonů s pestrobarevnými etiketami v italštině, které se pak vyvázejí do českých hypermarketů.“

Autor se zamýšlí i nad spojitostí sportu a hrubého domácího produktu v kapitole „Sportujte a podpořte tak hrubý domácí produkt.“ Viz str. 93 - „... právě sporty jako fotbal, hokej a olympiáda dokáží zvednout HDP díky mohutnému nárůstu spotřeby vlajek a piva.“

Zaujala mě také úvaha, jaké knihy by napsal Milan Kundera, kdyby měl děti. Viz „Kulturně – společenský život s malým

dítětem(návod)“, kde na str. 122 najdete například tyto tituly: „Žer“ (1967)- dětská kuchařka s návodem, jak krmit batolata. ... „Nesnesitelná lehokost bití“ (1984) – příručka pro výchovu dětí předškolního a mladšího školního věku. ...

A třeba rada pro příští ministry v kapitole „Hola, hola, vzdělávací systém volá,“ kde na str. 143 najdete jednoduchý recept: „ ...znám metodu, jak vybrat správného ministra školství. Měl by ho dělat jedině někdo, kdo dokáže svou osobností přebít dokonce i smrad školní jídelny.“

Pěkná je i definice sedmi fází rodičovství (viz str. 105) nebo rady „Jak vyzrát na Vánoce“ (str. 148).

Ale těch opravdu vtipných momentů najdete v knize opravdu mnoho, alespoň já je tam našel. Určitě vás kniha potěší třeba po svátečním obědě. Uděláte rozhodně lépe, když ji otevřete a začnete se, než abyste sledovali televizní debaty politiků (viz str. 48): „Mám pocit, že televizní debaty sledujeme u svátečního oběda zejména pro jejich schopnost důkladně pročistit naše trávicí trakty. Zpočátku nám politici jen tak leží v žaludku, potom se nám z nich ten žaludek zvedne, takže nám následně lezou krkem, zvednou nám mandle, až jich nakonec máme plné zuby.“

Knih dokazuje, že humor lze dělat bez vulgarit a podbízivosti!

Václav

JÍČÍN – MĚSTO POHÁDKY

Již 28.ročník pohádkového festivalu v Jičíně se koná ve dnech 12. až 16.září 2018 tentokrát pod mottem „Pohádkové čarobejlí Z Krkonoš a Podkrkonoší.“ Kompletní program a další zajímavosti najdete na <http://www.pohadka.cz/>.

V rámci festivalu se v Knihovně Václava Čtvrta v Jičíně koná 22.knihovnická dílna, která je letos určena hlavně knihovníkům dětských oddělení.

MARTINSKÁ POETICKÁ JESEŇ 2018

Právě před patnácti lety se konal první kontakt jičínských a slovenských literátů v Martině, vlastně předzvěst dnešních Martinských poetických jeseň, které se konají pravidelně od roku 2003. Iletos se do Martina chystá jičínská ekipa, tedy ve třech jako v památném roce 2003: Bohumír Procházka, já a místo Moniky eberlové Ilona Pluhařová. Termín se blíží. MAPOJ proběhne od 21. do 23.září 2018.

Těším se na cestu na Slovensko, do partnerského města Martina, kde se zase po dvou letech setkáme se slovenskými přáteli. Letos chystáme s Ilonou Pluhařovou vystoupení v rámci literární dílny a chceme představit další významnou osobnost spojenou s naším krajem – Fránu Šrámka a především jeho antimilitaristickou tvorbu v souvislosti s výročí koncem 1.světové války a 100 let od vzniku Československa.

Slovenská pohostinnost, příjemné prostředí v okolí Martina, tentokrát v Turanech, příroda na úpatí Fatry a přátelská setkání tvoří rámec našich prohlubujících se vztahů. Táňa Sivová s kolegyněmi opět připravila bohatý program.

Pochopitelně že si během roku vyměňujeme pozdravy, píšeme si, posíláme si maily či ukázky z tvorby, ale nic se nevyrovná oné chvíli, kdy se zase po čase obejmeme v Turčianské knižnici.

Pochopitelně chystám i v říjnové Kobře přílohu ze setkání, takže vy, kteří nebudete s námi, nepřijdete o informace, i když atmosféru setkání vám přivést nemůžu, což je škoda. Václav

Pavol Garan **NONSENS**

Klub milovníkov červeného s kolou zasadal včera
U troch apoštolov,
kde som pri okne s maľovanou nocou
vyčkával jesenný ťah detských kolotočov.

A vskutku, len čo som sa nahol po drink,
letel nám nad hlavami jeden modrý.
Šupinky Balakrylu na hladine toho drinku
odkazovali sice na sardinku,

no že by som ju vypil priloženou slamkou...
Alebo to bol iba prelet teplovzdušných zámkov.
Bude to v zápisnici milovníkov červeného s kolou
U troch apoštolov.

Z almanachu tvorby účastníkov, Martinská poetická jeseň 2017

Co Vás zaujalo v kultuře v okrese Jičín v roce 2018?

Vážení přátelé,

dovoluji si Vás oslovit s anketní otázkou: „**Co Vás zaujalo v kultuře v okrese Jičín v roce 2018?**“

Vím, že je ještě brzy, ale rád bych v prosincovém čísle 2018 a především lednovém čísle 2019 KOBRY udělat takový přehled právě z Vašich názorů a námětů. Zároveň by to pro mě byl signál, čemu se třeba věnovat, na co jsem v minulém roce zapomněl, koho oslovit ze zajímavých lidí pro rozhovor do ČAJe atd. Takže pokud Vás moje anketní otázka zaujala, popřemýšlejte o ní. Vaše názory a odpovědi bych potřeboval, pokud byste chtěli být uveřejněni ještě v prosinci 2018, tak do 20.listopadu 2018, pokud byste chtěli vyjít až v lednu 2019, tak nejpozději do 20.prosince 2018.

Rozsah odpovědi není nijak omezen, ale představuji si maximálně tak 30 řádků, spíše méně. Ale pokud máme co říci, tak na nějaký ten řádek nebudu hledět.

Těším se na Vaše názory!

Václav

O prázdninách jsem navštívil Havlíčkův Brod a Havlíčkovu Borovou. Vydal jsem se po stopách Karla Havlíčka Borovského. Tady mě manželka zachytila na havlíčkobrodském náměstí u Havlíčkova domu, odkud byl náš literární velikán 16.prosince 1851 eskortován do Brixenu. K mé návštěvě se ještě v Kobře a ČAJi vrátím.

Foto: Ladislava Francová

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 19. Číslo 9. Září 2018.

(5.září 2018)

www.ikobra.cz